

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344908272.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

ANTONIUS

Aa disse Kvinder, som altid vil vide *det hele!* De spørger mig, om Kunsten er vovet, skælmsk æggende - det, som Franskmændene kalder *gauloiserie*. Der staar i Tuilerihaven en Statue af Christophe, kaldet *Masken*, og da jeg taler uden nogen Sagkundskab, kan jeg dristig sige, at denne Kvindefigur synes mig Symbolet paa fransk Kunst. Set forfra har hun som Ansigt en besynderlig klog og udfrittende Maske; set fra Siden er hun en yppig Kvinde, der næsten med Lede drager Hovedet bort fra den Maske, hun holder op for sig. Det tilbagebøjede Hoved, træt Rynke i Panden og den løftede, lange Næsespids over store Næsebor, en stor Mund. Hun har Herman Wessels Ansigt, blodrig som den nordiske Komadies Muse; den trætte Rynke i Panden skyldes de lidende Mellemlum mellem Festerne. Det er en brav Pige. Hendes Sjæl er urolig, vaklende, alt begærende, men fri for enhver Art Koketteri eller *gauloiserie*; ægte og sanddru gengiver hendes Ydre det indre. Det er Symbolet paa, hvorledes Aandens Stræben tærer paa et yppigt Legem; det er den menneskelige Stræben med de to Ansigter: - Masken og det virkelige Ansigt, der lider ved at paatage sig Masken, men som dog - for ikke at lide - tager Maske. - - Den franske Muse er en saadan brav, ærlig Pige af lidt kødeligt Naturel, hvad der i denne Verden aldrig kan skade, eftersom vi i hele den 38 næste Verden skal være eneste Sjæl; hun elsker sin Maske, Kunsten, men har for blodvarmt et Hjærte til at hykle under Masken. Frimodighed er hendes Kendetegn, *une large franchise*. Og ser man de slanke, fyrige Kvindeskabninger paa moderne Marmorværker, forstaar man, at denne Frimodighed og Dristighed ligger himmelhojt over, hvad de danske kalder det pikante, og hvad Franskmændene kalder *gauloiserie*.